

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DIENNIK POLITYCZNY, SPÓŁCZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

Kwestja żydowska w Niemczech

Boją, że niema w całej Europie takiego państwa, któreby u siebie nie miało zagadnienia mniejszości żydowskiej. W całym szeregu państw żydzi są bolączką, problemem komplikującym się od czasu wojny światowej. W niektórych państwach problem ten był już poważnym przed wojną, w innych jednak stał się kwestją palącą dopiero po wojnie, dzięki zmiennym warunkom, wzgl. z powodu interwencji Ligi Narodów.

Przed wojną Niemcy problemu żydowskiego u siebie nie miały. Przynajmniej rząd niemiecki nie zaprztałł im sobie głowy. Patrząc na tę nieczem nie wytłumaczoną sympatję żydów do Niemców, nie należy sądzić, że żydzi mieli wielkie przywileje i prawa w Niemczech lub też cieszyli się specjalną sympatją sfer oficjalnych. Przeciwnie, żydzi byli w Niemczech uciskami nie mniej niż w Rosji. Dzięki twardej, nieugiętej i stanowczej antysemitce polityce, Niemcy posiadali najmniejszy procent żydów ze wszystkich państw europejskich. Podczas gdy np. w Rosji żydów było 14 procent, w Małopolsce 16 procent, we Francji 8 proc. itd. w Niemczech było ich tylko 2 procent a asymilacja postępowała bardzo szybko naprzód. Żydzi chcą z Niemcami żyć w zgodzie, musieli się ukrywać ze swą narodowością, z tem, że należą do rasy semickiej.

Nie lepiej się żydom działo w Niemczech i ze sprawą wyznaniową. Chociaż religie państwowa zniesiono w Prusach w 1848 r. zawsze jednak religia katolicka i protestancka były uważane za urzędowe, ciesząc się specjalnymi prawami i przywilejami. Około 100 milionów marek wypłacano rocznie na specjalne cele kościelne. Przywilejami tymi jednak nie cieszyła się religia żydowska. Sytuacja zmieniła się dopiero za czasów republikańskich a konstytucja wejmarska określiła dokładnie stanowisko wszystkich wyznań religijnych i postawiła je na równej stopie, nie wyłączając moższewego.

Nie należy jednak sądzić, że równanie to w prawach i przywilejach wpłynęło na zmniejszenie się antysemityzmu w Niemczech. Naodwrot, jak twierdzi korespondent „Chicago Daily News”, antysemityzm ten wzrasta z dnia na dzień.

Niektórzy twierdzą, że jedną z przyczyn wzmagania się antysemityzmu jest w Niemczech obecność t. zw. Wschodnich — Żydów (galicyjskich), których sprowadził z Małopolski gen. Ludendorff w r. 1914, potrzebował bowiem wtedy wiele rąk do pracy zwłaszcza w fabrykach broni. Po wojnie dopiero poczuli ich żydzi, że gdzieindziej lepiej im było, chcieli więc powrócić na stare miejsca, lecz napotykali na bardzo poważne trudności.

Ci wschodni żydzi stali się niebawem pochodnym elementem dla niemieckich żydów, którzy potrafili się już zaaklimatyzować i stać się wiernymy obywatelami państwa niemieckiego. Od czasu upadku żydowskiego ghetta przed siedmiesiąt laty, główną rolę wśród nielicznych niemieckich żydów, odgrywali żydzi liberali, zajmując większość miejsc w „berlińskim zgromadzeniu przedstawicieli”, regulującym wszelkie kwestje religijne-go życia i oświaty wśród żydów. Dobrze im było tam dopóty, dopóki nie przybyło ich więcej. Zaraz też, rozpoczęła się wśród nich rozłam, wywołany przez tych, którzy byli przeciwnikami asymilacji i braniu przez nich udziału w niemieckim życiu publicznym. Opozycja ta rozpoczęła natychmiast energiczną działalność, by wysunąć na pierwsze miejsce swoje postulaty o odrębności religijnej i narodowościowej i wprowadzić nowe metody pojęcia z Niemcami.

Na razie jednak liberali pozostali zwycięzcami. Posiadają oni 10 miejsc, a konserwatyści i sjonisi posiadają 11. Żydowscy liberali stoją na stanowisku, że żydzi nie powinni budować w Niemczech specjalnych szkół czysto żydowskich, a dzieci ich powinny współżyć z dziećmi niemieckimi, aby łagodzić różnice pogłębiające się stale między ludnością żydowską a niemiecką, pomimo istniejącego antysemityzmu, żydzi powinni brać udział w życiu publicznym i że miejsce żyda niemieckiego jest przy boku patrioty niemieckiego.

W motywach antysemityzmu Niem-

cy czynią żydów odpowiedzialnymi za przegraną wojnę i zubożenie ludności niemieckiej. Twierdzą oni, że żydzi przez całą wojnę światową pracowali ręką w rękę z Francją i Anglią, gdyż dla ich celów potrzebna im była klasa Niemiec ipowojenne ich zubożenie.

Tak się przedstawia kwestja żydowska w Niemczech. Położenie żydów nie jest, jak widać z powyższego, dobre, Żydzi jednak nie jedzą do Genewy i nie skarżą się na rząd niemiecki, wiedzą bowiem, że położenie ich pogorszyłoby się znacznie. Inaczej jednak postępują oni z Polską.

A. Czeski.

Komitet ekonomiczny Rady ministrów przeciw wrostającej w Kraju drożyznie.

Warszawa. Komitet ekonomiczny ministrów rozpatrywał sprawę ustalenia nowej ceny na cukier i wypowiadział się przeciwko wzywek cen cukru w detalu. Pp. ministrowie skarbu, przemysłu i handlu i rolnictwa otrzymali upoważnienia Komitetu przy gotowaniu wniosków, zdających do sanacji sytuacji przemysłu cukrowniczego w Polsce.

Komitet ekonomiczny ministrów za stanawiał się także nad sprawą gwał-

townej wzywek cen żyta i doszedł do przekonania, że cena ta jest nadmierna i wygórowana. Komitet postanowił przedłożyć Radzie ministrów ewentualne wyjście z sytuacji przez 1) zamknięcie granicy dla wywozu żyta, ewentualnie wprowadzenie cła wywozowego, 2) zakup znaczniejszej ilości żyta zagranicą dla zabezpieczenia rynku wewnętrznego, a nawet dla ewentualnej interwencji.

Włochy demonstrują przeciw Francji

Cała granica francuska najeżona bagnietami włoskimi

Paryż. — Dzisiejsza prasa wieczorna, między innymi „Temps” przynosi sensacyjne wiadomości, podane przez dyrektora „Action Francaise” o zbrojnych przygotowaniach włoskich wzdłuż granicy francuskiej. Według tej informacji potwierdzają się pogłoski, które już przed kilku tygodniami kursowały we Francji i z powodu których opinia publiczna francuska była ogromnie wzburzona.

Całe terytorjum graniczne Włoch do 100 km. w głąb kraju obsadzone jest gęsto oddziałami wojskowymi, podczas, gdy po stronie francuskiej niema nich podobnego. Teoretycznie biorąc, wojska włoskie mogłyby zatem w ciągu 24 godzin wkroczyć na terytorjum francuskie. Włochy w przyspieszonym tempie rozbudowują drogi komunikacyjne, prowadzące od większych ośrodków garnizonowych w kierunku granicy francuskiej.

Również poważnie zagrożona jest wyspa francuska, Korsyka. Tamtejsze oddziały policji i wojsk francuskich byłyby zupełnie bezradne, gdyby chociażby niewielkie siły włoskie chciały na tej wyspie wyładować.

„Temps” wzywa rząd, aby natychmiast przystąpił do obsadzenia wojskiem granicy włoskiej. Tylko natychmiastowa i energiczna obrona może bowiem uratować Niceę od inwazji włoskiej. Przez taką obronę — pisze dziennik — możemy uratować Mussoliniego od jego własnych zapędów, możemy uratować faszyzm i młody naród włoski od samobójczych myśli. „Liberte” jednakże radzi, aby kontrbrojeniami nie drażnić zdenerwowanych Włochów. Dziennik ten wyszukuje podaną wiadomość do nowych napaści na Brianda, twierdząc, iż na poróżnieniu się Francji i Włoch skorzystać mogłyby tylko Niemcy.

Niemcy prowokują Polskę

Sensacyjne wiadomości o przygotowaniach niemieckich do wojny

Berlin. — Dyplomatyczna prasa berlińska, a zwłaszcza „Montag Morgen” ogłasza sensacyjne szczegóły memoriału wielkiego ministra Jungdeutschenorden, Mahrauna, skierowanego do min. obrony krajowej Gesslera, a utrzymanego przez tegoż w ścisłej tajemnicy.

Z memoriału wynika, że organizacje militarne Rzeszy niemieckiej blisko współpracowały z Reichswehrą i to z wiedzą ministra obrony krajowej. Jako najbliższy cel omawiany jest atak organizacji militarnych niemieckich na Polskę. Memoriał m. in. stwierdza, że na zachód od Łaby rozpowszechniona jest wersja, iż w przyszłym konflikcie polsko-sowieckim, który, zdaniem Niemiec, jest nieunikniony, Niemcy nie zostaną neutralne. Rozprawa między Polską i Sowietami powinna być ewentualnie sprowokowana przez niemiecki atak na Polskę. Reichswehra jest powiadomiona o tych planach i upatruje w nich ratunek Niemiec.

Współpraca armji pruskiej z armją sowiecką przeciwko Francji jest drugim etapem tych planów. Osobistości, które rozpowszechniają te wiadomości i agituja w tym kierunku, są na służbie Reichswehry.

Związek wolności i prawa (Bund für

specjalny dowódca powiatowy, któremu są poddani oficerowie danego powiatu.

Organizacje powiatowe noszą różne nazwy, jak Pommernreiter, Kurmark itd. Jednym z kierowników tych organizacji powiatowych jest von Bräsen w Słupsku na Pomorzu pruskiem, który nie tylko jest kierownikiem organizacji powiatowej, ale równocześnie oficerem Reichswehry. Gen. major Teschner w Kisztrynie jest głównodowodzącym organizacją całego obszaru na wschód od Odry, które współpracują z Reichswehrą. Jemu jest poddany cały szereg dowódców powiatowych i oficerów. Por. Preusch zbiera w niektórych miejscowościach Pomorza pruskiego ochotników, którym zapewnia, że wkrótce Hindenburg zostanie dyktatorem.

Prócz tego Reichswehra utrzymuje mnóstwo nauczycieli sportowców, którzy w rzeczywistości kształcą młodzież nie w sportach, lecz w sztuce wojennej.

TELEGRAMY

Kontrola wojskowa Niemiec

Berlin. Szef międzyzyspuszcznej komisji kontrolnej, gen. Walch, wrócił do Berlina i objął urzędowanie. Z rządem Rzeszy nie podjął żadnych rokowań, ponieważ w sprawie kontroli wojskowej w Niemczech nic nie zostanie zmienione, dopóki Niemcy nie spełnią 6-u warunków rozbrojeniowych, zawartych w ostatniej nocy Rady Ambasadorów, wysłanej do Niemiec. Sprawa kontroli wojskowej w Niemczech nie będzie omawiana na najbliższym posiedzeniu Rady Ligi Narodów.

Rumunji wciąż grozi zamach stanu

Paryż. „Liberte” donosi, iż w Rumunii zanosi się na nowy konflikt dynastyczny. Królowa rumuńska powraca z Ameryki nie tyle z powodu złego stanu zdrowia, ile raczej z obawy przed zamachem stanu ze strony ks. Karola, o czem już donosiliśmy. Liczne garnizony oraz cała policja zostały w Rumunii zmobilizowane. Książę Albrecht, który pretenduje do tronu węgierskiego, chce starać się o rękę księżniczki Ileany, aby w ten sposób nabyć prawa do kandydowania na tron rumuński.

Prasa o nowym ustroju Anglii

London. Uchwala konferencji imperjum, regulująca stosunki między koloniami a Anglią, wywołała żywe komentarze w prasie, która z zadowoleniem stwierdza, że znaleziono kwadratową kolę, dając dominjom więcej samodzielności i imperjum większą spójność. Stanowisko króla zostało bardzo wzmocnione, a stan faktyczny przeytem nie się nie zmienił.

„Times” określa uchwałę, jako zalegalizowanie obecnego stanu rzeczy.

„Daily Telegraph” dowodzi, że główną odpowiedzialność znow spoczywa na rządzie londyńskim. Przymus uznania sądu międzynarodowego w Hadze jest wyrzucony z tekstu uchwał pod wpływem Ameryki. Głosy, nadszchodzące z do minjów, stwierdzają, że wierność i konsolidacja imperjum przez nowe uchwały zostały wzmocnione. Gen. Hertzog w imieniu południowej Afryki oświadczył, że kraj ten wiernie i lojalnie współpracować będzie z resztą krajów koronnych.

Antypolskie demonstracje w Kownie.

Kowno. W niedzielę 21 b. m. odbyła się demonstracja antypolska, zainicjowana przez chrześcijańskich demokratów z powodu udzielenia przez rząd litewski pozwolenia na otwarcie kilku szkół polskich. Po wiecu demonstranci usiłowali urządzić pochód. Policja jednak otoczyła pochód, a wtedy demonstranci zaczęli śpiewać hymn litewski. Ponadto demonstranci wznosili wrogie okrzyki przeciw rządowi, domagając się zamknięcia szkół polskich.

